

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Kž-06-000036
Brčko, 21.12.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Kadrić Zijada i Lucić Josipe, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Tanje Šakić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.Ć. zv. N., sin Đ. iz B.L., zbog krivičnog djela – Silovanje iz člana 200. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi branioca optuženog - advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine Dž.Z., izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.317/05 od 23.01.2006. godine, nakon javne sjednice vijeća ovog suda održane u prisustvu optuženog N.Ć. i njegovog branioca – advokata Dž.Z., donio je 21.12.2006. godine i javno objavio

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog N.Ć. – advokata Dž.Z. iz Kancelarije za pravnu pomoć u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.317/05 od 23.01.2006. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.317/05 od 23.01.2006.godine, N.Ć. oglašen je krivim da je radnjama поближе opisanim u izreci navedene presude počinio krivično djelo – Silovanje iz člana 200. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BD BiH – "Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 10/03), pa je za isto, uz primjenu navedenog zakonskog propisa, te članova 42., 43. i 49. KZ BD BiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a BD BiH) optuženi je obavezan na plaćanje paušalnog iznosa sudu od 100,00 KM, te ostalih troškova krivičnog postupka u iznosu od 720,00 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti navedene presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP-a BD BiH oštećena R.Đ. je sa imovinsko-pravnim zahtjevom u cjelosti upućena na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branilac optuženog N.Ć.-advokat Kancelarije za pravnu pomoć u Brčko Distriktu Bosne i

Hercegovine Dž.Z. Žali se zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka (čl.297. stav 1. tačka k) ZKP-a BD BiH); povrede krivičnog zakona (čl.298. stav 1. tačka a) ZKP-a BD BiH); pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (čl.299. stav 1. ZKP-a BD BiH), te zbog odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka i predlaže da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine i održi glavni pretres ili da pobijanu presudu preinači tako što će donijeti oslobađajuću presudu i ujedno optuženog osloboditi troškova postupka u cjelosti.

U obrazloženju žalbe navodi da je izreka presude nerazumljiva, protivrječna svojim razlozima i da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te da je time počinjena pomenuta bitna povreda odredaba krivičnog postupka. Ista povreda je po ocjeni žalioaca posljedica pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Pojašnjavajući tvrdnju da je učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka žalilac ističe da sud iskazu optuženog N.Ć., koji je dao u svojstvu svjedoka ne poklanja vjeru, a kao razlog za to sud navodi da je isti iskaz u očiglednoj suprotnosti sa iskazima svjedoka. Međutim, iz presude nije jasno u čemu se ogleda ta očigledna suprotnost iskaza optuženog i saslušanih svjedoka.

Dalje žalilac ističe da sud u izreci presude utvrđuje da je optuženi privremeno stanovao sa rođakom svoje supruge – oštećenom R.Đ. Međutim, ta činjenica ne proizilazi iz iskaza oštećene R.Đ., iako je iskazu iste sud poklonio vjeru, nego naprotiv proizilazi iz iskaza optuženog N.Ć., čijem iskazu sud nije poklonio vjeru. S druge strane iskaz optuženog u vezi navedene činjenice je saglasan sa iskazom svjedoka M.P., čijem iskazu je sud poklonio vjeru.

Ukazujući u žalbi na nedosljednosti i nelogičnosti koje je oštećena R.Đ. iznijela u svom iskazu, žalilac ističe da je ista u toku istrage rekla da je pila vino u "Majevičkoj kući", a kasnije je tu činjenicu negirala, zatim da nikada ranije nije noćila u kući sa optuženim, iako to nije tačno ako se imaju u vidu iskaz optuženog, te svjedoka M.P., M.J. i N.S., koji svjedoci su još naveli "da niko od društva ne zna šta je bilo", kao i iskaz svjedokinje M.N., koja iznosi kazivanje oštećene "da ju je zetovina napao".

Za razliku od optužbe koja je iznijela posredne dokaze oličene u svjedocima koji nemaju nikakvih neposrednih opažanja niti čak posrednih saznanja, optuženi koji je bio prinuđen da se brani, kao svjedok je iznio intimne trenutke koje je imao za vrijeme stanovanja sa oštećenom R.Đ.

Optuženi ne spori da je sa oštećenom kritične večeri imao spolni odnos koji je rezultirao defloracijom, ali ističe da je i ranije, uz saglasnost oštećene, bilo više pokušaja da se isto učini.

Sud iskaz optuženog uopšte ne prihvata, iako po ocjeni žalioaca postoje valjani razlozi da se isti prihvati kao objektivan. Premda iz nalaza vještaka medicinske struke i materijalnih dokaza proizilazi da oštećena nema ozlijeda po tijelu, sud u pravnom opisu izreke presude navodi da je optuženi upotrebom sile drugog (misli se na oštećenu) prisilio na polni odnos. Žalilac se pita u čemu se ogleda navodna primjena sile? Dalje iznosi mišljenje da bi u slučaju da je sila primjenjena, na tijelu oštećene morali ostati tragovi od primjene sile, a i oštećena bi pružala otpor koji bi svakako

ostavio traga na tijelu optuženog. Međutim, iz iskaza optuženog navedeno ne proizilazi.

Vještak Z.C. iznosi da nađene povrede kod oštećene (cirkumhimenalne povrede – one u okolini i van djevičnjaka) govore o grubo izvedenom polnom odnosu. Grubo izveden polni odnos sud cijeni kao nasilni polni odnos što po ocjeni žalioca ne mora uvijek biti, pošto isti može biti izveden uz saglasnost partnera. Žalilac navodi da do povreda koje opisuje vještak, može da dođe i usljed disproporcije polnih organa.

Grubo izvođenje polnog odnosa u pravilu izaziva otpor, i to srazmjernan i kontinuiran, a savlađivanje otpora podrazumjeva silu, što sve skupa po ocjeni žalioca mora ostaviti tragove na tijelima partnera, a što je u konkretnom slučaju izostalo.

Kako je po mišljenju žalioca, sud odlučne činjenice pogrešno utvrdio, sljedstveno tome je povrijedio i krivični zakon u pitanju – da li je dijelo za koje se optuženi tereti krivično djelo?.

Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom KT-113/00 od 23.02.2006.godine dalo odgovor na žalbu branioca optuženog – advokata Dž.Z., u kom je detaljno obrazložilo zbog čega smatra da je žalba branioca optuženog neosnovana. Predložilo je da se ista žalba kao neosnovana odbije i pobijana presuda potvrdi.

Na javnoj sjednici održanoj pred vijećem ovog suda 21.12.2006. godine, kojoj nije prisustvovao uredno obaviješteni zastupnik javne optužbe, branilac optuženog Dž.Z. je ostao u cjelosti pri navodima i prijedlogu iz pismeno izjavljene žalbe KK-71/2005 od 21.02.2006.godine, u čemu mu se pridružio i optuženi N.Ć..

Ovaj sud je sukladno odredbama člana 306. ZKP-a BD BiH, ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom branioca optuženog – advokata Dž.Z., pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Neargumentovana je te stoga i neprihvatljiva tvrdnja žalioca da je izreka pobijane presude nerazumljiva. Naprotiv, ovaj sud ocjenjuje da izreka pobijane presude nema nedostataka niti protivrječnosti koje je bi je činile nerazumljivom, odnosno ista je u potpunosti jasna i razumljiva.

Ne stoji ni žalbeni prigovor da je izreka pobijane presude protivrječna njenim razlozima.

Naime, razlozi kojima prvostepeni sud opravdava činjenično stanje utvrđeno u izreci pobijane presude su oni dokazi izvedeni na glavnom pretresu, kojima je taj sud poklonio vjeru. To su iskaz svjedoka - oštećene R.Đ., te svjedoka M.J., N.S., M.P. i M.N., zatim nalaz i mišljenja vještaka – doktora medicine Dr. V.B., te vještaka specijaliste za sudsku medicinu prof. dr. Z.C., kao i pismeni dokazi, koje sud navodi na 3. i 4. strani pobijane presude.

Prvostepeni sud u obrazloženju presude u bitnom iznosi sadžaj iskaza svjedoka i vještaka kojima je poklonio vjeru. Ti iskazi kao i pismeni dokazi koje je navedeni

sud ocjenio vjerodostojnim, opravdavaju činjenično stanje utvrđeno izrekom pobijane presude. Prema tome, razlozi koje daje prvostepeni sud su u skladu sa bitnim činjenicama utvrđenim u izreci pobijane presude, odnosno oni nisu protivrječni sa izrekom presude.

Neophodno je da razlozi presude, koje daje prvostepeni sud, opravdavaju utvrđenje bitnih činjenica navedenih u izreci presude. Bitne činjenice su one od kojih zavisi utvrđenje da li je optuženi počinio krivično djelo za koje se optužuje i da li je za isto krivično odgovoran. Nebitna je činjenica da li je optuženi N.Ć., prije učinjenja krivičnog djela za koje se optužuje, povremeno stanovao sa oštećenom R.Đ. u kući svoje punice u B., pa je stoga nebitan i onaj dio iskaza oštećene koji se odnosi na izjašnjenje o toj činjenici. Iskaz oštećene, nije protivrječan izreci pobijane presude **vezano za utvrđenje bitnih činjenica**. Također nisu protivrječni ni iskazi ostalih svjedoka, kao ni pismeni dokazi, kojima je prvostepeni sud poklonio punu vjeru. Kako razlozi presude nisu protivrječni izreci presude, ovaj sud nije uvažio žalbeni prigovor kojim žalilac tvrdi suprotno navedenom.

Ne može se prihvatiti opravdanim ni žalbeni prigovor da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Naime, žalilac u ranijem žalbenom prigovoru tvrdi da je izreka presude protivrječna njenim razlozima, što znači da priznaje da presuda ima razloge o odlučnim činjenicama. Stoga nema smisla da u kasnijem žalbenom prigovoru tvrdi da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Međutim, bez obzira na pomenuto ovaj sud ocjenjuje da je prvostepeni sud dao potpune, jasne i logički prihvatljive razloge o svim odlučnim činjenicama, tako da suprotnu tvrdnju žalioaca nije uvažio.

Kako iz razloga koje branilac optuženog ističe u žalbi nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP-a BD BiH, to žalbeni prigovor branioca kojim se tvrdi da je učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije uvažio.

Ispitujući osnovanost žalbenog prigovora kojim se osporava tačnost činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanoj presudi, ovaj sud je ocijenio da je isti u cjelosti neosnovan.

Nije sporno da su optuženi N.Ć. i oštećena R.Đ., u vrijeme i na mjestu koji su navedeni u izreci pobijane presude imali polni odnos koji je rezultirao razdjevičenjem oštećene R.Đ. Optuženi u svom iskazu datom pred sudom tvrdi da se pomenuti polni odnos dogodio uz voljni pristanak, odnosno saglasnost oštećene, dok oštećena s druge strane tvrdi da ju je optuženi upotrebom sile, prisilio na polni odnos.

Ocjenjujući iskaze oštećene R.Đ. i optuženog N.Ć., u sklopu iskaza ostalih saslušanih svjedoka (M.J., N.S., M.P. i M.N., čiju sadržinu je u obrazloženju presude u bitnom iznio prvostepeni sud), te u sklopu nalaza i mišljenja vještaka – specijaliste za sudsku medicinu prof.dr. Z.C. i vještaka doktora medicine Dr. V.B., kao i pismenih dokaza izvedenih pred prvostepenim sudom, opravdano prvostepeni sud prihvata pouzdanom tvrdnju oštećene da ju je optuženi kritične prilike i na kritičnom mjestu upotrebom sile prisilio na polni odnos, odnosno opravdano nevjeruje optuženom N.Ć., koji tvrdi da je oštećena kritične prilike dobrovoljno pristala da s njim stupi u polni odnos.

Prvostepeni sud je pravilno ocjenio sve izvedene dokaze, te je dao jasne i logični prihvatljive razloge zbog čega je poklonio vjeru iskazu oštećene i zbog čega je prihvatio pouzdanim ostale izvedene dokaze te zbog čega nije prihvatio objektivnim iskaz optuženog.

Činjenice koje branilac optuženog iznosi u žalbi pokušavajući na taj način da ukaže na navodne nedosljednosti i nelogičnosti u iskazu oštećene R.Đ., ni u kom slučaju ne dovode u sumnju tačnost tvrdnje oštećene da ju je kritične prilike i na kritičnom mjestu optuženi N.Ć., upotrebom sile prisilio na polni odnos, jer na pouzdanost takve tvrdnje oštećene upućuju ostali naprijed pomenuti dokazi, kojima je prvostepeni sud opravdano poklonio vjeru.

Ovaj sud dalje ocjenjuje da argumenti koje branilac optuženog iznosi u žalbi nisu dovoljni da učine za sud prihvatljivom njegovu tvrdnju da optuženi N.Ć. nije kritične prilike upotrijebio silu da bi R.Đ. prisilio na polni odnos. Prvostepeni sud daje logični prihvatljive razloge za svoje utvrđenje da je optuženi prisilio oštećenu na polni odnos, a sve razloge prvostepenog suda, kao opravdane prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud je određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih razloga je uzeo kao dokazane, a pri utvrđenju činjeničnog stanje je naročito dao ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza (iskaza oštećene R.Đ. i optuženog N.Ć.). Objektivnom ocjenom izvedenih dokaza i iznijete odbrane optuženog, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve činjenice odlučne za pravilno i zakonito presuđenje u predmetu optuženog N.Ć.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primjenio krivični zakon kada je radnje optuženog N.Ć., za koje se isti optužuje, a koje su činjenično opisane u izreci pobijane presude, pravno ocjenio kao krivično djelo – Silovanje iz člana 200. stav 1. KZ BD BiH, te kada je utvrdivši da je optuženi i krivično odgovoran za navedeno krivično djelo, istog za to djelo oglasio krivim te ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine. S obzirom na navedeno, nije opravdan žalbeni prigovor branioca optuženog da je prvostepeni sud povrijedio krivični zakon po pitanju da li je djelo za koje se optuženi tereti krivično djelo, pa takav prigovor ovaj sud nije uvažio.

Ovaj sud je ispitao i osnovanost prigovora branioca optuženog na odluku o kazni i troškovima krivičnog postupka (navedene prigovore žalilac nije obrazložio) pa je ocjenio da su isti neosnovani.

Za krivično djelo – Silovanje iz člana 200. stav 1. KZ BD BiH, za koje je optuženi pobijanom presudom oglasen krivim, propisano je kažnjavanje počinioca kaznom zatvora od jedne do deset godina. Prvostepeni sud je imajući u vidu zapriječenu kaznu za navedeno krivično djelo, konkretnu težinu učinjenog krivičnog djela, zatim stepen krivične odgovornosti počinioca, odnosno olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje stoje na strani optuženog, istog osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, koja kazna je u navedenoj mjeri, i po ocjeni ovog suda neophodna da bi se postigla svrha kažnjavanja propisana u članu 42. KZ BD BiH.

Odluka suda o troškovima krivičnog postupka je također pravilna i na zakonu zasnovana.

Optuženi je pobijanom presudom oglašen krivim za krivično djelo za koje je optužen, pa ga je opravdano prvostepeni sud, sukladno odredbama člana 188. stav 1. ZKP-a BD BiH, obavezao da plati troškove krivičnog postupka.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih se prvostepena presuda pobija žalbom branioca optuženog – advokata Dž.Z., to je ovaj sud na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, donio presudu kao u izreci, kojom je navedenu žalbu kao neosnovanu odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

ZAPISNIČAR
VIJEĆA

Tanja Šakić

PREDSJEDNIK

Ruža Gligorević